

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Ve KAMER

A R R E S T

nr. 259.446 van 11 april 2024

A. 235.027/V-2.015

A. 236.847/V-2.022

In zake: **P.R.,**

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Justitie,
die woonplaats heeft gekozen bij
de advocaten Philippe LEVERT en
Lawi ORFILA,
De Frélaan 229
1180 Brussel.

Tussenkomende partij:

D.C.

I. Voorwerp van de beroepen

Met een verzoekschrift van 16 november 2021 vordert de verzoekende partij de nietigverklaring van het proces-verbaal van 18 november 2020, dat met eenparigheid van stemmen C.D., attaché A2, voordraagt voor bevordering naar de hogere rang van adviseur A3 expert strafrechtelijk beleid / directie Strafrecht - Dienst voor het Strafrechtelijk beleid, alsook de daaruit resulterende rangschikking (A. 235.027/V-2.015).

Subsidiair vordert de verzoekende partij tevens de nietigverklaring van het proces-verbaal van 22 september 2021, betekend op 28 september 2021, over het onderzoek van de klacht tegen het voornoemde voorstel van rangschikking voor de functie van adviseur A3 expert strafrechtelijk beleid / directie strafrecht - Dienst voor het Strafrechtelijk beleid, waarin het hele proces-verbaal en de omstreden rangschikking zijn opgenomen.

Met een verzoekschrift van 18 juli 2022 vordert dezelfde verzoekende partij de nietigverklaring van het koninklijk besluit van 16 februari 2022 (bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* op 30 mei 2022) waarbij C.D., attaché A2, met ingang van 1 december 2020 wordt bevorderd door verhoging naar de hogere klasse A3 als expert strafrechtelijk beleid bij de Directie Strafrecht - Dienst voor het Strafrechtelijk beleid (A. 236.847/V-2.022).

II. Procedure

Met verzoekschriften van 4 februari en 7 december 2022 vraagt C.D. als tussenkomende partij te mogen optreden in elk van beide zaken.

Die tussenkomst is voorlopig toegestaan bij een beschikking van 23 juni 2022 en bij een beschikking van 1 februari 2023.

De memorie van antwoord, de memorie van wederantwoord en de memorie van tussenkomst zijn regelmatig uitgewisseld.

Eerste auditeur Erik Bosquet heeft in beide zaken een verslag opgemaakt op grond van artikel 93 van de algemene procedureregeling.

Bij een beschikking van 17 januari 2024 zijn de partijen opgeroepen voor de terechtzitting van 13 februari 2024 en is hun het verslag ter kennis gebracht.

Staatsraad Frédéric Gosselin heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende partij, die in persoon verschijnt, en advocaat Hélène Debaty, *loco* Philippe Levert en Lawi Orfila, die voor de verwerende partij verschijnt, zijn gehoord.

Eerste auditeur Erik Bosquet heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen betreffende het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Tussenkoms

Er is grond om de verzoeken tot tussenkomst die door C.D. zijn ingediend en die voorlopig ingewilligd zijn, definitief in te willigen.

IV. Samenhang

De in beide zaken bestreden handelingen hebben betrekking op dezelfde procedure betreffende de bevordering van de tussenkomende partij. In het belang van een goede rechtsbedeling moeten ze dan ook worden samengevoegd en gezamenlijk worden onderzocht.

V. Korte debatten

De auditeur-rapporteur heeft de twee beroepen onderzocht in het kader van de kortedebattenprocedure en heeft geoordeeld dat ze kennelijk onontvankelijk zijn.

VI. Ontvankelijkheid

VI.1. Standpunt van de verwerende partij

Met een brief van 4 oktober 2023 heeft de verwerende partij op tegenspraak een koninklijk besluit van 13 augustus 2023 aan de Raad van State overgezonden, waaruit blijkt dat verzoeker zich via externe federale mobiliteit kandidaat gesteld heeft voor een vacante betrekking in de klasse A2 bij de FOD Financiën en dat hij met ingang van 1 juli 2023 daarnaar is overgeplaatst, met de titel van attaché. In die brief bevestigt ze dat verzoeker niet langer bij de FOD Justitie werkt en bijgevolg niet meer over het vereiste belang bij het beroep beschikt.

In zijn verslag leidt de auditeur-rapporteur uit deze brief af "dat verzoeker op grond van een nietigverklaring van de bestreden handeling niet alsnog binnen de FOD Justitie bevorderd zou kunnen worden, waardoor hij alle belang bij zijn beroep verloren heeft".

VI.2. Beoordeling

Krachtens artikel 19, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973 (hierna: de gecoördineerde wetten), kan een beroep tot nietigverklaring worden ingediend door elke partij die doet blijken van een belang. De wet geeft geen definitie van het "belang" en de wetgever heeft het

aan de Raad van State overgelaten de inhoud van dat begrip te bepalen (*Parl.St. Kamer 1936-37*, p. 34, nr. 211, en p. 18, nr. 299,). Uit de arresten nr. 243.406 van 15 januari 2019 en nr. 244.015 van 22 maart 2019 van de algemene vergadering van de afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State en uit de vaste rechtspraak volgt dat een verzoekende partij over het rechtens vereiste belang beschikt indien twee voorwaarden vervuld zijn. Vooreerst dient zij door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker en actueel nadeel te lijden waardoor een wettig belang wordt geschaad. Voorts moet de nietigverklaring van die rechtshandeling die eventueel zou worden uitgesproken haar een direct en persoonlijk voordeel verschaffen, hoe miniem ook. Een verzoekende partij is niet verplicht haar belang bij het beroep te omschrijven of toe te lichten. Als dat belang in twijfel wordt getrokken, dient zij echter bij de eerstvolgende procedurele gelegenheid daar opheldering over te verschaffen en haar belang te staven. Doet een verzoekende partij dat, dan geeft zij daarmee ook de contouren aan van de motivering van haar verzoek en moet de Raad van State met die aldus vastgelegde grenzen van het gerechtelijk debat rekening houden.

In casu betwist verzoeker niet dat hij sinds 1 juli 2023 overgeplaatst is naar de FOD Financiën nadat hij zich via federale mobiliteit zelf kandidaat heeft gesteld, zoals uitdrukkelijk wordt uiteengezet in voormeld koninklijk besluit van 13 augustus 2023. Hij betwist ook niet dat hij bijgevolg geen functie meer uitoefent bij de FOD Justitie, zoals uit voormelde brief van de raadsman van de verwerende partij van 25 oktober 2023 blijkt. Aangezien de bestreden handelingen werden vastgesteld na het bericht van vacantverklaring dat “via de dienstnota van 31 januari 2018 ter kennis gebracht is van de ambtenaren”, en aangezien die vacantverklaring enkel betrekking heeft op statutaire ambtenaren van niveau A1 en A2 “van de FOD Justitie”, zou verzoeker geen enkel voordeel halen uit de nietigverklaring van de bestreden handelingen, daar hij geen ambtenaar van de FOD Justitie meer is en dus niet meer in aanmerking komt om te worden aangewezen voor de omstreden betrekking.

De beroepen tot nietigverklaring zijn bijgevolg onontvankelijk wegens gebrek aan belang. De conclusie van het verslag kan in beide zaken worden gevolgd.

VII. Rechtsplegingsvergoeding en kosten

De verwerende partij vordert een rechtsplegingsvergoeding ten belope van het basisbedrag van 700 euro.

In zoverre verzoeker zijn belang bij het beroep in de loop van de procedure verloren heeft vanwege zijn overplaatsing via federale mobiliteit naar een

betrekking binnen een andere FOD, staat die omstandigheid los van elke beoordeling van de regelmatigheid van de bestreden handeling en heeft ze zich voorgedaan na het instellen van het beroep. Dat impliceert dat geen enkele partij kan worden beschouwd als in het gelijk gestelde partij in de zin van artikel 30/1 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973. Daaruit volgt dat er geen rechtsplegingsvergoeding verschuldigd is.

Aangezien het beroep verworpen wordt, moeten het recht waarvan sprake is in artikel 70 van de algemene procedureregeling en de bijdrage waarin artikel 66, 6°, van de algemene procedureregeling voorziet, daarentegen ten laste komen van verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLIST DE RAAD VAN STATE:

Artikel 1.

De zaken A. 235.027/V-2.015 en A. 236.847/V-2.022 worden samengevoegd.

Artikel 2.

De verzoeken tot tussenkomst ingediend door C.D. worden in de twee zaken ingewilligd.

Artikel 3.

De twee beroepen worden verworpen.

Artikel 4.

De verzoekende partij wordt in beide zaken verwezen in de kosten, namelijk het rolrecht van 400 euro en de bijdrage van 42 euro.

In beide zaken wordt de tussenkomende partij verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 150 euro.

Aldus uitgesproken te Brussel op 11 april 2024 door de Ve kamer van de Raad van State, samengesteld uit:

Pascale Vandernacht,	voorzitster van de Raad van State,
Wouter Pas,	staatsraad,
Frédéric Gosselin,	staatsraad,
Gregory Delannay,	hoofdgriffier.

De hoofdgriffier,	De voorzitter van de Raad van State,
-------------------	--------------------------------------

Gregory Delannay	Pascale Vandernacht
------------------	---------------------